

Arrest

nr. 237 529 van 26 juni 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ACHAOU
Adolphe Lacomblélaan 59-61/b5
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 6 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. ACHAOU, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 1 augustus 2019 een verzoek tot internationale bescherming in.

1.2. Op 23 december 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“NIET-ONTVANKELIJK VERZOEK (INTERNATIONALE BESCHERMING IN EEN ANDERE EU LIDSTAAT)

R. O. Y., O. (..)

Nationaal nummer: xxxxxxxxxxxx

CG nummer: xxxxxxxxxxxx

DVZ nummer: xxxxxxxxxxxx

Asielaanvraag: 01/08/2019

Overdracht CGVS: 06/11/2019

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 11 december van 9.28 uur tot 12.27 uur uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Tigrinya machtig was. Uw advocaat meester ACHAOU Lina was gedurende het hele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een Eritrees staatsburger van Saho origine, geboren op 1 januari 1992 in Safira (zoba Debub). U ging tot de 10de graad naar school. Omwille van gezondheidsredenen (een infectie op uw gezicht en ledematen) stopte u met school in 2013. U verhuisde datzelfde jaar naar Enjihay (zoba Gash Barka). U bent gehuwd en heeft een dochter. Uw gezin is nog in Eritrea. Omdat u uw verplichte legerdienst niet wilde doen en reeds een oproepingsbrief had ontvangen verliet u Eritrea in september 2016. U verbleef ongeveer anderhalf jaar in Kartoum. Via Turkije reisde u verder naar Griekenland, waar u aankwam in april 2018. U diende een verzoek tot internationale bescherming in Griekenland in op 8 mei 2018. U verbleef in het kamp Moria op het Griekse eiland Lesbos. Op 27 mei 2019 werd u als vluchteling erkend. U verklaarde dat u uw papieren kreeg in het midden van de zevende maand. In het midden van de zevende maand vertrok u uit Lesbos. Met behulp van een smokkelaar reisde u met een vals paspoort naar Athene, waar u twee dagen bij de smokkelaar verbleef. Met de trein en de wagen reisde u verder naar België. U kwam in België aan op 26 juli 2019 en diende een verzoek tot internationale bescherming in op 1 augustus 2019. Uit uw verklaringen blijkt dat u Griekenland heeft verlaten omwille van de moeilijke leefomstandigheden in het kamp en omwille van het gebrek aan medische en psychologische zorg en ondersteuning. U vond geen werk en kon er geen opleiding volgen. Er werd u eveneens verteld dat u uw gezin niet kon laten overkomen. Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u uw Eritrese identiteitskaart voor, de geboorteakte van uw vrouw en dochter, een document van uw advocaat en een brief van Fedasil.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, m.n. in Griekenland. Volgens het document van de Griekse autoriteiten blijkt immers dat u op 27 mei 2019 de vluchtelingenstatus werd toegekend

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie geniet, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat er niet kan worden aangenomen dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de lidstaat waar u reeds internationale bescherming geniet. Bovendien zijn uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, er gegarandeerd.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u Griekenland heeft verlaten omwille van de moeilijke leefomstandigheden in het kamp en omwille van het gebrek aan medische en psychologische zorg en ondersteuning. U vond geen werk en kon er geen opleiding volgen. Er werd u eveneens verteld dat u uw gezin niet kon laten overkomen.

Vooreerst moet opgemerkt worden, dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming heeft tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met

betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming verkregen in Griekenland. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft uw verklaring dat er in Griekenland werd gezegd dat het onmogelijk was om gezinshereniging uit te voeren (CGVS p. 11) dient te worden opgemerkt dat deze problemen buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming vallen. Er dient verder opgemerkt te worden dat uw gezin overeenkomstig de nationale Griekse procedures een verblijfstitel dient te bekomen en dat het een land toekomt om zelf te bepalen aan welke voorwaarden moet voldaan zijn opdat jullie een gezinshereniging kunnen aangaan.

U klaagt ook de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland aan. Het gegeven dat in het kamp waar u verbleef u met meerderen in een tent, kamer of container diende te slapen op een karton, dat er vaak gevechten in het kamp waren en de hygiënische omstandigheden te wensen overliet, dat u geen werk vond en er geen opleiding kon volgen, zijn onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd.

Ook kan in uw relaas geen aanwijzing van een intentionele bedreiging van uw vrijheid, uw leven of uw fysieke integriteit door de Griekse autoriteiten of door derden worden gevonden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u slechts twee dagen in Athene, op het vasteland bij de smokkelaar heeft doorgebracht toen u op doorreis was naar België. U verklaarde dat u tijdens één van deze twee dagen om werk ging zoeken omdat u zakgeld wou. U ging bij twee a drie cafés langs (CGVS p. 7). U informeerde zich louter bij andere verzoekers tot internationale bescherming over opvangmogelijkheden, maar verklaarde niet geïnformeerd te zijn over andere opvangmogelijkheden in vb. Athene (CGVS p. 11).

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat u in Griekenland, nadat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend en nadat u van Lesbos naar het Griekse vasteland ging, basisvoorzieningen zoals inkomen of onderwijs werd ontzegd of dat deze voorzieningen niet beschikbaar zouden zijn voor personen met een internationale beschermingsstatus.

Gezien u slechts twee dagen in Athene bleef – bij de smokkelaar, tijdens uw doorreis naar België – kan u bezwaarlijk aantonen dat u als persoon met een internationale beschermingsstatus op het vasteland voldoende inspanningen heeft geleverd om de rechten die met deze status gepaard gaan te doen gelden.

U verklaarde dat u in Griekenland geen medische hulp kreeg. Waar u tijdens uw gehoor op de DVZ nog verklaarde dat de medische zorgen niet goed zijn, maar u wel crème en medicatie kreeg (DVZ verklaringen nr. 33), verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS dat u niet geholpen werd in het gratis ziekenhuis, verbonden aan jullie kamp Griekenland, dat u niet onderzocht werd en soms een tablet kreeg dat vermoedelijk een pijnstiller was, dat medicatie zelf aangekocht diende te worden in de apotheek en u hiervoor geen financiële middelen had. U zou verscheidene keren een psycholoog hebben gevraagd maar zou niet zijn geholpen (CGVS p. 8, 9, 10). In verband met deze medische en psychische problemen, dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat u geprobeerd heeft elders medische verzorging te krijgen noch dat u uw gebrek aan medische zorgen heeft aangekaart (CGVS p. 9-10). Op basis van deze vaststellingen kan u dan ook niet aantonen dat het voor u onmogelijk was om in Griekenland de nodige medische zorgen en opvolging te krijgen.

Uw advocaat legt een brief voor met daarin verwijzingen naar de nationale en Europese asielwetgeving, geduid aan de hand van voorbeelden en arresten. In verband met de verwijzing naar arrest 207875

waar de RVV de beslissing van het CGVS vernietigde omdat niet aangetoond werd dat subsidiaire beschermingsstatus die verzoeker werd toegekend nog actueel was in Spanje dient opgemerkt te worden dat dit arrest geen precedentwaarde heeft.

Verder worden enkele voorbeelden gegeven van beslissingen genomen door het CGVS, die vernietigd werden door de CCE of de RVV onder andere op basis van ernstige psychische problemen. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld en dat uw persoonlijke situatie niet dezelfde is dan degene beschreven in de arresten. U slaagt er evenmin in aan te tonen dat u een bijzondere kwetsbaarheid zou hebben die ervoor zou zorgen dat u bij een terugkeer naar Griekenland terecht zou kunnen komen in een situatie die gelijk gesteld kan worden aan een schending van artikel 3 EVRM. De loutere verklaring dat u nachtmerries zou hebben omwille van vechtpartijen waarvan u getuige was in het kamp in Moria is hiervoor niet voldoende.

Via mail stuurde uw advocate een brief door van Fedasil waarin staat dat een verzoek tot psychologische hulp werd gedaan binnen de medische dienst van het centrum van Mouscron en dat een consultatie zou plaatsvinden in januari 2020. Het loutere feit dat u aangegeven heeft met een psycholoog te willen spreken, zegt echter niets over de aard of ernst van eventuele psychologische problemen. Daarenboven dient gewezen te worden op het feit dat u reeds sinds eind juli 2019 in België bent en er – indien u ernstige psychologische problemen zou hebben die een terugkeer naar Griekenland in de weg zouden kunnen staan – van u verwacht kan worden dat u reeds eerder hulp zou hebben gezocht (al dan niet via het centrum of een advocaat) en dat u deze psychologische problemen ten tijde van uw gehoor op het CGVS zou kunnen staven aan de hand van medische documenten. U slaagt hier echter niet in.

In verband met de informatie die door uw advocaat werd aangebracht omtrent erkende vluchtelingen in Griekenland (die al dan niet naar Griekenland terugkeerden na een verzoek elders in Europa te hebben ingediend) en die uitgebreid de problemen aankaart wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt, gezondheidszorg, educatie, het tekort aan opvang en de beperkte financiële ondersteuning door de overheid, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet ontkent dat de situatie voor erkende vluchtelingen in Griekenland problematisch kan zijn. Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter eveneens dat er in Athene verschillende NGO's bestaan die vluchtelingen helpen met huisvesting, voedsel, educatie, legaal advies,... Op basis van de door u afgelegde verklaringen (cfr. supra) kan echter niet besloten worden dat u na een terugkeer naar Griekenland niet in staat zou zijn uw rechten daar (op gratis medische hulp, op familiehereniging, op sociale uitkeringen,...) te doen gelden noch dat u geen beroep zou kunnen doen op de aangeboden hulp. U kan evenmin aantonen dat u na een terugkeer naar Griekenland terecht zou komen in een situatie die gelijk gesteld kan worden aan een schending van artikel 3 EVRM.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die

internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan voorgaande appreciatie. Uw Eritrese identiteitskaart en de geboorteaktes van uw vrouw en dochter bevatten louter persoonsgegevens van u en uw familie, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Het document van uw advocaat werd reeds eerder besproken (cfr. supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Eritrea."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt verzoeker als volgt:

"Schending van het enig middel:

- Artikel 1, A, al. 2 van het verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;*
- Artikelen 2 en 3 (materieel en procedureel luik) van het EVRM;*
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6 § 3 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging van de verwijdering van de vreemdelingen;*
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;*
- De formele motiveringsplicht;*
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.*

A. Principes

a) Artikel 1, A, al. 2 van het verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;

Artikel 1er A, al. 2 van het vluchtelingenverdrag luidt als volgt:

"A. Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:

(...)

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert." (eigen onderlijning)

b) Artikelen 2 en 3 (materieel en procedureel luik) van het Europees verdrag voor de Rechten van de mens (EVRM)

Artikel 2 EVRM laat gelden dat "Het recht van een ieder op leven wordt beschermd door de wet. Niemand mag opzettelijk van het leven worden beroofd, behoudens door de tenuitvoerlegging van een gerechtelijk vonnis wegens een misdrijf waarvoor de wet in de doodstraf voorziet.

De beroving van het leven wordt niet geacht in strijd met dit artikel te zijn geschied ingeval zij het gevolg is van het gebruik van geweld, dat absoluut noodzakelijk is:

a. ter verdediging van wie dan ook tegen onrechtmatig geweld:

b. teneinde een rechtmatige arrestatie te bewerkstelligen of het ontsnappen van iemand die op rechtmatige wijze is gedetineerd, te voorkomen; c. teneinde in overeenstemming met de wet een oproer of opstand te onderdrukken".

Overwegende dat het EHRM onderhavig artikel aanmerkt als zijnde het meest fundamentele artikel van het EVRM, aangezien zij het recht op leven behelst, een recht zonder dewelke alle andere rechten en vrijheden geen bestaansreden meer zouden hebben;

Dat onderhavig artikel de overheid verbiedt om daden te stellen die tot gevolg zouden hebben dat het recht op leven in het gedrang komt.

Artikel 3 EVRM laat gelden dat "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen Deze bepaling is absoluut fundamenteel en een van de hoekstenen van een democratisch samenleving.

c) Artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6/2, §1 van de vreemdelingenwet

- Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De vluchtelingenstatus wordt toestekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel I van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.

§ 2. Daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève moeten:

a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a).

De hierboven genoemde daden van vervolging kunnen onder meer de vorm aannemen van

a) daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld;

b) wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd;

c) onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing;

d) ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd;

e) vervolging of bestraffing wegens de weigering militaire dienst te vervullen, in het bijzonder tijdens een conflict wanneer het vervullen van militaire dienst strafbare feiten of handelingen inhoudt die onder de uitsluitingsgronden van artikel 55/2, § I, vallen;

f) daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard.

§ 3. fl Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.] 1

§ 4. Bij de beoordeling van de gronden van vervolging moet rekening worden gehouden met volgende elementen :

a) het begrip "ras" omvat onder meer de aspecten huidskleur, afkomst of het behoren tot een bepaalde etnische groep;

d) een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;

§ 5. Bij het beoordelen of de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is, doet het niet ter zake of de verzoeker in werkelijkheid de raciale, godsdienstige, nationale, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem door de actor van de vervolging worden toegeschreven, (eigen onderlijning).

Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ I, De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

6

a) doodstraf of executie; of

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of "

Artikel 48/6 van dezelfde wet, stelt :

§1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. (...).

§ 5. De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen :

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen; "(eigen onderlijning)

Artikel 48/7 vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met der gelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. "

Artikel 57/6, §3, eerste lid 3° Vreemdelingenwet bepaalt:

" § 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer:

1

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie; "

De Memorie van toelichting verduidelijkt:

"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 5 7/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven.

Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname " te vervangen door " niet-ontvankelijkheid " van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming. " (Wetsontwerp 22 juni 2017 Doe 54 2548/001, p. 107)

Artikel 57/6/2, §1 van de vreemdelingenwet stelt uiteindelijk dat:

"§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk"

d) Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de formele motiveringsplicht

De formele motiveringsplicht volgt uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De administratieve overheid wordt verplicht in de akten de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen. Deze motivering moet afdoende zijn. Volgens de Raad van State betekent het afdoende karakter van de motivering dat "de motivering pertinent en draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De afdoende formele motivering dient aldus de rechtsbescherming van de betrokkene garanderen. Het loutere feit dat een beslissing formeel is gemotiveerd, betekent niet dat er geen kritiek kan worden geuit inzake die formele motivering. Zelfs al is een beslissing formeel gemotiveerd, dan nog kan kritiek worden geuit op het feit dat de motivering niet afdoende is."

De Raad van State stelde « Pour satisfaire aux exigences des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, tout acte administratif doit faire l'objet d'une motivation formelle, laquelle consiste en l'indication, dans l'acte, des considérations de droit et de fait servant de fondement à la décision. La motivation doit être claire, complète, précise et adéquate afin de permettre aux intéressés de vérifier que la décision a été précédée d'un examen des circonstances de l'espèce. L'étendue nécessaire de la motivation dépend des circonstances dans lesquelles la décision est prise. L'objectif poursuivi par l'obligation de motivation formelle est, du point de vue de l'administré, de lui permettre de connaître immédiatement les motifs qui sous-tendent la décision qui le concerne et d'ainsi pouvoir apprécier en pleine connaissance de cause l'opportunité de contester cette décision »^{2*} (eigen onderlijning).

e) Het zorgvuldigheidsbeginsel

Het zorgvuldigheidsbeginsel is een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden, wat onder meer betekent dat het alle voor de beslissing relevante feiten met zorgvuldigheid moet vaststellen, en dat het met deze feiten ook rekening moet houden bij het nemen van de beslissing.³

Krachtens dit beginsel dient « aucune décision administrative ne peut être régulièrement prise sans que son auteur ait, au préalable, procédé à un examen complet et détaillé des circonstances de l'affaire sur laquelle il entend se prononcer ». Dit principe « oblige dès lors l'autorité à effectuer une recherche minutieuse des faits, à récolter tous les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin de pouvoir prendre la décision en pleine connaissance de cause, après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce (nous soulignons) »⁴.

f) De vaststelling en beoordeling van de relevante feiten gelet op de moeilijkheid voor verzoeker om bijkomend bewijsmateriaal te verkrijgen

Het Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees ' stelt hetgeen volgt:

"196. it is a general legal principle that the burden of proof lies on the person submitting a claim. Often, however, an applicant may not be able to support his statements by documentary or other proof and cases in which an applicant can provide evidence of all his statements will be the exception rather than the rule. In most cases a person fleeing from persecution will have arrived with the barest necessities and very frequently even without personal documents. Thus, while the burden of proof in principle rests on the applicant, the duty to ascertain and evaluate all the relevant facts is shared between the applicant and the examiner, indeed, in some cases, it may be for the examiner to use all the means at his disposal to produce the necessary evidence in support of the application, even such independent research may not, however, always be successful and there may also be statements that are not susceptible of proof, in such cases, if the applicant's account appears credible, he should, unless there are good reasons to the contrary, be given the benefit of the doubt.

197. The requirement of evidence should thus not be too strictly applied in view of the difficulty of proof inherent in the special situation in which an applicant for refugee status finds himself. Allowance for such possible lack of evidence does not, however, mean that unsupported statements must necessarily be accepted as true if they are inconsistent with the general account put forward by the applicant, "(eigen onderlijning)

9.2 Toepassing in voorliggend dossier

In voorliggend dossier verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor Griekenland te hebben verlaten omwille van de moeilijke levensomstandigheden en omwille van gebrek aan medische en psychologische zorg en ondersteuning. Hij stelde tevens geen werk te hebben gevonden hoewel hij meerdere malen gepoogd heeft om werk te vinden en er ook geen opleidingen kon volgen.

Uiteindelijk verklaarde hij dat hij zijn gezin ook niet kon laten komen in Griekenland. Dat verzoeker middels zijn verklaringen weldegelijk zijn vrees voor vernederende behandelingen heeft kunnen aantonen. Dat verwerende partij met de bestreden beslissing de gereede twijfel niet heeft weggenomen. Dat verwerende partij gehouden is een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren teneinde te kunnen

voldoen aan artikel 3 EVRM. Een deugdelijk onderzoek houdt niet enkel in dat verwerende partij alle nodige landeninformatie dient te consulteren, doch houdt tevens in dat zij het relaas van verzoeker op een deugdelijke wijze dient te analyseren. Dat ook dit niet blijkt uit de bestreden beslissing.

Verzoekende partij licht zijn standpunt toe als volgt.

9.2.1 Erkende vluchtelingen in Griekenland

a) Rechtspraak

Volgens het Hof van Justitie kan niet uitgesloten worden dat systematische tekortkomingen of een ernstig risico op schending van artikel 3 EVRM - artikel 4 Handvest een overdracht in toepassing van de Dublin III-verordening in de weg staan, en het vermoeden van wederzijds vertrouwen tussen lidstaten weerlegd kan worden. Dezelfde redenering gaat op voor een erkend vluchteling. Uit een ex nunc onderzoek van de informatie aangebracht door een verzoeker volgt dat het plausibel is dat hij een onmenselijke en vernederende behandeling heeft ondergaan in Griekenland.

"6. Le système européen commun d'asile a été conçu dans un contexte permettant de supposer que l'ensemble des Etats y participant respectent les droits fondamentaux, en ce compris les droits trouvant leur fondement dans la Convention de Genève et le protocole de 1967, ainsi que dans la CEDH, et que les Etats membres peuvent s'accorder une confiance mutuelle à cet égard (CJUE, arrêt du 21 décembre 2011, N. S. e.a., dans les affaires C411/10 et C493/10, EU:C:2011:865, point 78). Dans ces conditions, il doit être présumé que le traitement réservé aux demandeurs d'asile dans chaque Etat membre est conforme aux exigences de la Charte, à la Convention de Genève ainsi qu'à la CEDH (idem, point 80). Toutefois, la Cour de Justice de l'Union européenne (CJUE) a également jugé qu'il ne peut pas être exclu que ce système rencontre, en pratique, des difficultés majeures de fonctionnement dans un Etat membre déterminé, de sorte qu'il existe un risque sérieux que des demandeurs d'asile y soient traités d'une manière incompatible avec leurs droits fondamentaux. Il ne peut pas non plus être exclu que même en l'absence de défaillance systémique, des considérations liées aux risques réels et avérés de traitements inhumains ou dégradants, au sens de l'article 4 de la Charte et de l'article 3 de la CEDH, puissent, dans des situations exceptionnelles, entraîner des conséquences sur le transfert d'un demandeur d'asile en particulier (en ce sens, CJUE arrêt du 16 février 2017, C. K. e.a., C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, point 93). Ce raisonnement appliqué au transfert d'un demandeur d'asile en application du règlement Dublin doit être également suivi, mutatis mutandis lorsqu'il s'agit d'un réfugié reconnu.

7. Il peut donc être considéré que l'article 33, § 2, a, de la directive 2013/32/UE trouve son fondement dans une présomption simple que l'Etat membre qui a reconnu la qualité de réfugié à un demandeur de protection internationale réserve à celui-ci un traitement conforme aux obligations découlant de la Charte, de la Convention de Genève ainsi que de la CEDH. Le demandeur qui souhaite voir sa demande d'asile à nouveau examinée dans un autre Etat membre, en l'occurrence la Belgique, peut renverser cette présomption s'il démontre que tel n'est pas le cas. "

" 10. En l'espèce, il ressort d'un examen ex nunc des informations communiquées par le requérant qu'il est à ce stade plausible qu'il ait subi des traitements inhumains et dégradants en Grèce. " "

Voorgaande rechtspraak werd bevestigd door Uw Raad. Uw Raad hecht belang aan de verklaringen van een verzoeker die vertelde dat hij op straat diende te leven in Athene, dat het koud was, dat hij geen toegang had tot medische zorgen. Volgens Uw Raad is het simpele feit dat de verzoeker ondertussen erkend vluchteling is, onvoldoende om aan te tonen dat hij bij terugkeer naar Griekenland geen dergelijke behandelingen meer zal ondergaan. Uw Raad concludeert dat de verzoeker bijzondere omstandigheden aanhaalt gerelateerd aan zijn persoonlijke situatie die hem zouden blootstellen aan een onmenselijke en vernederende behandeling in Griekenland.

" 14.3. Le Conseil observe, à ce sujet, que la décision attaquée ne tient pas compte de certains aspects des déclarations du requérant. Il estime notamment important de relever que le requérant a déclaré qu'il a dû vivre dans la rue à Athènes, qu'il faisait froid, qu'il n'avait pas de soins médicaux et qu'il ne mangeait pas. Au vu des informations qu'il produit et dont la partie défenderesse, qui fait défaut à l'audience, ne conteste ni la pertinence ni l'actualité, le simple fait que le requérant a entre-temps été reconnu réfugié ne suffit pas à établir qu'il ne risquerait plus de subir de pareils traitements en cas de retour en Grèce.

Le requérant a par ailleurs déposé des documents démontrant qu'il est suivi médicalement, notamment pour des problèmes cardiaques et gastroentérologiques. Il démontre donc qu'il nécessite des soins médicaux pour de sérieux problèmes de santé. Dans ces conditions, l'absence d'accès aux soins de santé dont il explique, sans être sérieusement contredit, avoir souffert en Grèce revêt un réel caractère de gravité.

14.4. Au vu de ces éléments, le Conseil estime que le requérant fait valoir des circonstances particulières à sa situation personnelle qui l'exposeraient à des traitements inhumains ou dégradants en cas de retour en Grèce. Il doit donc être admis, dans l'état des informations communiquées au Conseil que la protection internationale dont il dispose dans ce pays n'est pas effective. " 65

Uw Raad besloot tevens dat bij een overdracht naar Italië, een persoon met psychische problemen die er internationale bescherming geniet, in een situatie van onmenselijke of vernederende levensomstandigheden zal terechtkomen.

" 4.2. De Raad merkt op dat gelet op het feit dat personen die internationale bescherming genieten in Italië zich daar in penibele (levens)omstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met talrijke belemmeringen met betrekking tot de toegang tot de gezondheidszorg, zoals blijkt uit de informatie (stuk 4) bij gebracht door verzoekende partij via een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting en de geciteerde informatie uit haar verzoekschrift. en mede gelet op verzoekende partij haar precaire psychische toestand, zoals blijkt uit het medisch attest gevoegd aan de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting (stuk 1), uit de aanvullende nota van 12 december 2018 en uit de documenten gevoegd aan haar verzoekschrift, verzoekende partij in Italië zal terechtkomen in een situatie van onmenselijke of vernederende levensomstandigheden in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet of van artikel 3 van het EVRM.

Gelet op het voorgaande en het feit dat verzoekende partij in België kan beschikken over familiale zorg van haar zus en schoonbroer en die bereid zijn haar te ondersteunen, zoals blijkt uit stuk 2 van de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting, dient bijgevolg de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, f7. tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. " 7

Uw Raad stelde in een recent arrest dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland geconfronteerd worden met tal van belemmeringen waaronder de toegang tot de medische zorg. Dat gelet dit gegeven, een kwetsbare persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en nood heeft aan verdere medische opvolging, terecht zal komen in een situatie van vernederende levensomstandigheden in geval van terugkeer.

" De Raad wijzigt zijn standpunt van de beschikking.

De Raad merkt op dat gelet op het feit dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland zich daar in erg moeilijke en soms schrijnende (levens)omstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met allerhande belemmeringen met betrekking tot o.a. de toegang tot gezondheidszorg, zoals blijkt uit de informatie bij gebracht door verzoekende partij per aanvullende nota van 21 oktober 2019 en de informatie gevoegd bij het verzoekschrift, en mede gelet op verzoekende partij haar ernstige medische situatie, zoals o.a. blijkt uit een recent medisch attest van 14 oktober 2019 door verzoekende partij neer gelegd daags voor de zitting van 25 oktober 2019 - hieruit blijkt dat verzoekende partij behoeftig is aan neurologische opvolging en zeer binnenkort een nieuwe chirurgische ingreep dient te ondergaan, verzoekende partij in Griekenland (mogelijks) zal terechtkomen in een situatie van onmenselijke of vernederende levensomstandigheden in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet of van artikel 3 EVRM. "8

Dat de situatie van verzoeker gelijkaardig is met de geciteerde rechtspraak.

b) Risco op vernederende behandelingen in Griekenland - begin van bewijs voldoende naar recht aangetoond

Dat verwerende partij in de bestreden beslissing niet afdoende motiveert aangaande de talrijke belemmeringen waarmee verzoeker geconfronteerd werd in Griekenland met betrekking tot de toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, scholing, arbeidsmarkt, ..

1. Geen recht op degelijke huisvesting

Verzoeker stelde immers dat hij in Griekenland in het Moria Kamp in een tent, container diende te slapen op een karton en dat er vaak gevechten waren in het kamp, en dat de hygiënische omstandigheden te wensen overliet :

« Ik heb daar asiel gevraagd eigenlijk dat was niet mijn bedoeling ik wou daar niet blijven, maar nadat ze ons pakten, ik zei OK we blijven daar maar in het kamp Moria, er waren 10.000 vluchtelingen en er was dagelijks gevechten, miserie, je ziet dagelijks bloed van mensen, er was per groep gevechten, AFG tegen Afrikanen en Arabieren tegen Afrikanen, dat was ras gevechten, en er werden ook zo veel huizen in brand gestoken, elke dag om wraak te nemen, daar was echt veel miserie en we krijgen ook zo amper geen medische hulp, ik had zelf zo nachtmerries ik was 's nachts niet kon slapen, ik sins bij hun om hulp te vragen. maar ik krijs niets en daar is ook geen school dat ie de taal kan leren, want er was taalprobleem bij op zoek naar werk en daar is ook geen werk, ie krijgt niet de mogelijkheid om daar te werken. In één huis we waren met 22 mensen dus en daarna, ze herenigen de familie ook niet dus ik heb daar eigenlijk geen rechten gekregen, de basisrechten van menselijk en om mijzelf veiliger te garanderen, ik kwam naar hier om beter te worden en de vrijheid te krijgen want hier in BEL, ik ben nu in het kamp, daar heb ik de mogelijkheid van werk, ik werk, die komt om de beurt, ik krijg ook taallessen en alle nodige verzorging. Dit allemaal heb ik daar in GR gemist.

Het leven was daar moeilijk want we waren met 22 in een huis en soms ze laten je in een tent, soms in containers en daar krijg je niet genoeg middelen om te kunnen slapen want we waren aan het slapen op karton en er is ook era vuil, mensen hadden ziekte van jeuk, en er waren ook veel ratten, muizen en de hygiëne was niet normaal, dat was abnormaal en dat was vuil en op de cafétaria er waren veel

gevechten, er was niet genoeg eten en iedereen heeft daar een mes om elkaar te steken en ik krijg dag en nacht nachtmerries, ik heb gevraagd naar psv hulp maar ik heb het niet gekregen, die gevechten die alle dingen maken mij echt ongerust en depressief.

RvV, nr. 228.238, 30/10/2019 (vernietiging)

Voordat ze me erkenning gaven, ik kon nergens gaan want ik had geen papier en we hadden maar alleen een maand een kaart van een maand en die moeten we elke maand vernieuwen en om dat te vernieuwen was het erg moeilijk, we moesten vanaf 4 uur 's ochtends aan de rij opschuiven, daardoor heb ik het niet geprobeerd om een andere plek te wonen. (p. 6 notities van het persoonlijk onderhoud). » Dat de levensomstandigheden in het Moria kamp nochtans geen betoog behoeft (stuk 3):

« The Moria 'hotspot on the Greek island of Lesbos, has long been described by the United Nations and other human rights organisations as overcrowded and unfit for humans. »9

« Now, Moria is at overcapacity, with tents pitched cheek by jowl. Bin bags are everywhere and the temporary sanitary station has had no running water for days. At night, some camp residents get violent, and many say they live in fear. »10

Dat het verblijf in de tenten bijzonder schrijnend was mits er een gebrek was aan elementaire hygiëne (ratten, vuilniszakken, geuren, geen intimiteit, onveiligheid, overbevolking, Dat verwerende partij durft stellen dat dergelijke omstandigheden onvoldoende zwaarwichtig zijn.

2. Geen toegang tot de arbeidsmarkt

Verzoeker verklaarde tevens dat hij ondanks de verschillende pogingen om werk te vinden geen werk kon vinden:

uJe zei daarstraks dat je hebt proberen werk te vinden in Lesbos? Ja.

Vertel me eens concreet hoe je dat gedaan hebt? Ja, ik ging zelf naar daar naar de cafés en ik vroeg aan hun om aan hun te werken maar ze zeggen altijd dat ze geen werk hebben.

Waar in Lesbos ging je dan, bij welke cafés? Ik kan nt de naam zeggen, maar ik was wel gevraagd aan verschillende cafés, supermarkten, winkels die aan de kust liggen.

Bij hoeveel plaatsen ben je dan zo langs geweest om werk te zoeken? Het is ongeveer van 8 tot 10 en die zijn allemaal cafés en ik heb ook zo gevraagd om afwas te doen en schoonmaken te doen en naast in de omgeving van moria ik heb ook gevraagd aan landbouvvelden te werken, maar ik heb niets gevonden.

Waarom werd u niet aangenomen? Ik heb eigenlijk geen idee waarom ze me niet aannemen, het kan zijn dat ik heb geen papier, het is onmogelijk om zonder papier daar te werken en er was ook een taalprobleem, we vroegen aan hun met klein beetje engels en gebroken taal van hun en ook dat de mensen maken hun zin niet af die zeggen gewoon direct neen. Dat is maar volgens mij.

Kende u andere vluchtelingen in GR die werk hadden? Neen.

Hoe is de situatie voor lokale bevolking in GR op vlak van werk? Ik kan nt weten eigenlijk wat de situatie van hun is want we waren nt met hun geïntegreerd en we weten nt hun probleem, we zien hun gewoon van ver, maar in het algemeen denk ik er is minder werk, mss ze kunnen ook last hebben om werk te vinden, maar moria is klein, ik kan nt alles van hun weten.

Is er hulp voorzien met betrek kins tot vinden van werk? Neen.

Op basis waarvan zeg je dat er geen hulp is voorzien? Van werk wat u zei.

Heb je geïnformeerd of er organisaties waren die u konden helpen bij vinden van werk?

Daar? Eigenlijk we vroegen verschillende keren om te werken, we hebben nts gekregen en we werden nt geïnformeerd dat er andere organisaties waren die ons konden helpen met werk, er was niemand die ons info geeft. We hadden niets geïnformeerd en ook geen enkele hulp gekregen zelf voor onze gezondheid kunnen ze niets geven, daarna ze geven je papier en daarna geven ze je geen enkele info en verdere hulp en ik was verschillende keren ziek geworden door de nachtmerrie, voor mezelf het was levensgevaar want ik was nt normaal, daardoor hebben ze me ook niet geholpen, dus ik verwacht nt dat ze me helpen met werk. (p. 8 notities van het persoonlijk onderhoud) "

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat het feit dat verzoeker geen werk vond niet zwaarwichtig genoeg is om in België erkend te worden hoewel de toegang tot de arbeidsmarkt essentieel is om een leven te kunnen opbouwen. In casu heeft verzoeker voldoende inspanningen geleverd teneinde werk te vinden in Griekenland. Dat hij zelfs in Athene (nog een laatste maal) op zoek is gegaan naar werk en daar ook geen resultaat kon vinden. Dat hij dientengevolge besloot het land te ontvluchten.

Daarnaast legde verzoeker tevens uit dat er geen medische hulp werd aangeboden door de Griekse autoriteiten :

« Welke medische problemen had u precies in GR? Het probleem van me was zo nachtmerrie want ik heb daar veel mensen in mijn 002 gezien dat ze elkaar met mes gestoken hebben, ik zie het bloed daar, er waren veel mensen gewonde en 's nachts ik kon nt slapen, met de hulp van een vriend van mij die abdurahman heet, hij kan een klein beetje engels spreken, hij nam me naar daar om hulp te vragen maar ze hebben me nt geholpen en hij heeft verteld deze kind heeft het echt zwaar kunnen jullie helpen

en ze zeiden gewoon niets, en er was ook huid, jeuk probleem en soms we hadden zo door slechte hygiëne een maasprobleem, maar daar worden we ook niet geholpen, ze geven ons maar alleen een tablet van medicijnen en dat is gewoon misschien alleen voor de pijnstillers, als ik zeg heb ik, de enige keuze dat ik heb is zelf van de apotheek de medicijnen te kopen.

Je zei daarna dat je in levensgevaar was omdat je jezelf niet was. Kan je dat eens uitleggen? nadat ik zie dat die mensen zo met elkaar met mes gestoken hebben en ze komen zo in het zwart gekleed naar jou om je te steken en nadat ik alles heb gezien, ik krijg trauma's, nachtmerries en ik was altijd ongerust wanneer ze in de buurt zijn dat ze naar mij komen en mij zullen steken, dus dat is levensgevaar door de gebeurtenissen dat ik heb gezien, (p. 8 notities van het persoonlijk onderhoud)

(...)

Uw vriend Abdurahman nam je mee om hulp te vragen voor medische problemen. Waar gingen jullie precies om hulp vragen? We gingen naar de ziekenhuis die daar is van de kamp, we noemen het "enda evasu", we gingen niet alleen een keer naar daar maar verschillende keren want door de nachtmerries die ik had om een psycholoog te vragen en of misschien advies te geven hoe je dit probleem kan voorkomen, maar die hebben geen enkele hulp aan ons verleend.

Dus jullie kwamen daar om hulp te vragen, wat zeiden ze, wat antwoordden ze? Hij vertelt al mijn problemen en hij is degene die met hun communiceert want hij kan een beetje engels, daarna hij antwoordt aan mij, hij vertelt aan mij dat ze hebben aan mij gezegd dat er is geen hulp, ze kunnen me niet helpen.

Waarom konden ze u niet helpen, waarom kreeg u geen hulp? Ik weet niet eigenlijk waarom ze me niet helpen, en zelf die geven je geen advies en ik weet niet waarom.

Heb je gevraagd waarom je geen hulp kreeg? Ja, bij elke keer dat we gingen nadat ze zeggen er is geen hulp we vroegen aan hen waarom ze ons niet kunnen helpen, maar ze herhalen gewoon hetzelfde antwoord, momenteel kunnen ze ons niet helpen en waarom ze ons niet helpen kunnen maar alleen zij weten.

Met zijn psychologische problemen kon hij immers nergens terecht. Dat hij hierdoor enorm geleden heeft en in België eindelijk psychologisch ondersteund wordt.

Verwerende partij stelt dat verzoeker sinds eind juli 2019 in België is en dat bijgevolg van hem verwacht kon worden dat hij kort nadien een psycholoog diende te bezoeken.

Dat de advocaat van verzoeker nochtans duidelijk gesteld heeft :

« Mr. heeft maanden geleden gevraagd om afspraak met psv, sezesd, ik heb daarvoor sociaal assistent gecontacteerd, te grote vraag aan psy hulp waardoor nog geen afspraak kan maken, heb gisteren opnieuw gebeld, sociaal assistent gaat nu hameren op vraag dat psy afspraak er komt, normaal gezien moet psy begeleiding binnenkort beginnen, dat waren twee opmerkingen. (p. 12 van het persoonlijk onderhoud)2'

Verzoeker vraagt immers al maanden voor een afspraak bij de psycholoog aan zijn sociaal assistente maar gelet op de overbevolking in het centrum kon hij pas in januari 2020 een psychologische begeleiding starten.

Dat de verklaringen van de heer Omer inzake zijn levensomstandigheden (vernederende huisvesting, geen medische zorg, geen toegang tot de arbeidsmarkt in de praktijk, heersend racisme) in Griekenland en zijn bezorgdheden hieromtrent tevens weerklinken in verscheidene rapporten van tal van internationale mensenrechtenorganisaties:

- Council of Europe, Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dunja Mijatovic following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018, 6 november 2018, <https://reliefweb.int/report/greece/report-commissioner-humanrights-council-europe-dunja-mijatovic-following-her-visit>

" 62. While noting a number of positive developments regarding access of migrant children to education, the Commissioner is deeply concerned about low school attendance rates on the mainland and the lack of access to education available on the Aegean islands. She urges the Greek authorities to guarantee the effective enjoyment of migrant children's right to education, through the implementation of inclusive education programmes in the mainstream schools of the mainland and the islands.

63. While welcoming the fact that the right of applicants for international protection to access the labour market is enshrined in Greek law, the Commissioner invites the Greek authorities to lift all remaining administrative obstacles to the effective implementation of this right. "

" 79. Under Greek law, refugees and beneficiaries of subsidiary protection have full and automatic access to the labour market and do not need to obtain a work permit. However, the Commissioner's attention was drawn to the fact that they face the same obstacles as asylum seekers regarding the issuance of the Tax Registration Number (AFM), which hinders their access to the labour market and registration with the Unemployment Office of the Hellenic Manpower Employment Organisation (OAED). Naturally, they are also confronted with the general difficulties experienced by everyone seeking employment in Greece's shrinking market.

Research among young Syrians, carried out by Solidarity Now, showed that only 7.25% were employed full time in Greece in 2017, of whom more than half worked without social security.

80. This difficult context leads many migrants to work in the informal economy in poor conditions, sometimes amounting to exploitation, as illustrated by the case concerning forty two Bangladeshi strawberry pickers on a farm in Manolada, which was the subject of a judgment of the European Court of Human Rights in 2017. Without work permits, they were subjected to forced labour by their employers, who failed to pay their wages and obliged them to work in difficult physical conditions under the supervision of armed guards. In its judgment, the Court found that the applicants' situation was one of human trafficking and forced labour, and held that the state had failed in its obligations to prevent the situation of human trafficking, to protect the victims, to conduct an effective investigation into the offences committed and to punish those responsible for the trafficking. The Commissioner notes that, in its recommendations for the full compliance of the Greek State with this judgment, the Greek National Commission for Human Rights drew attention to the particular connection between trafficking in human beings for the purpose of labour exploitation and undeclared employment in Greece, and noted the link between labour exploitation in the agricultural sector and racist behaviour. "

" 81. Racist violence targeting migrants remains a worrying phenomenon in Greece. In 2017, the Racist Violence Recording Network (RVRN) recorded 34 incidents against refugees or immigrants, including 26 assaults against men, 6 against women, and 2 against a "mixed group of victims. The victims of the incidents recorded in 2017 came from Egypt (1), Algeria (3), Afghanistan (10), Guinea (1), Iraq (1), Iran (3), Morocco (2), Nigeria (1), Norway (Somalian origin) (1), Ukraine (1), Pakistan (5), Palestine (3) and Syria (4). A number of clashes between locals, including members of far-right groups, and migrant were also reported in the Aegean Islands in 2018.

82. The Commissioner is concerned about such persisting racist violence and about the emergence of new far-right violent groups"

• AIDA, Country Report: Greece, 2017 Update, 29 March 2019, <https://www.asylumineurope.org/reports/country/greece>

"According to Article 30 PD 141/2013, beneficiaries of international protection should enjoy the same rights as Greek citizens and receive the necessary social assistance, according to the terms applicable to Greek citizens. However, administrative and bureaucratic barriers, lack of state-organised actions in order to address their particular situation, non-effective implementation of the law, and the impact of economic crisis prevent international protection holders from the enjoyment of their rights, which in some cases may also constitute a violation of the principle of equal treatment enshrined in L 3304/2005, transposing Directives 2000/43/EU and 2000/78/EU." (p. 185)

" (...) The increased number of beneficiaries raises a pressing need to support their transition from the assistance they received as asylum seekers to the national programmes they are eligible for in Greece on the same terms and conditions as Greek nationals. Moreover, the impact of the financial crisis on the welfare system in Greece and the lack of an overall integration strategy should be also taken into consideration when assessing the ability of beneficiaries to live a dignified life in Greece. As stressed by UNHCR:

"[P]rovision of basic social rights is currently a challenge for both asylum seekers and beneficiaries of international protection in Greece. The country lacks an overall integration strategy, as well as specific measures targeting the refugee population. Moreover, refugees are not always efficiently included in national social protection measures that aim to address the needs of the homeless and unemployed Greek population. In a more recent report, Pro Asyl and Refugee Support Aegean highlighted that 'living conditions for refugees in Greece have not improved. There are still widespread deficits in the reception, care and integration of beneficiaries of protections. " (p. 185).

" Beneficiaries of international protection have access to accommodation under the conditions and limitations applicable to third-country nationals residing legally in the country. In practice, however, there are generally limited accommodation places for homeless people in Greece and no shelters dedicated to recognised refugees or beneficiaries of subsidiary protection. There is also no provision for financial support for living costs. " (p. 185).

"According to GCR 's experience, those in need of shelter who lack the financial resources to rent a house remain homeless or reside in abandoned houses or overcrowded apartments, which are on many occasions sublet. Pro Asyl and Refugee Support Aegean also document cases of recognised beneficiaries of international protection living under deplorable conditions, including persons returned from other EU countries " (p. 185- 186).

"Pro Asyl and Refugee Support Aegean have documented homelessness or stay in precarious conditions in squats in Athens without access to electricity or water. An illustrative case is that of a vulnerable four-member family of refugees returned from Switzerland at the end of August 2018.⁸⁹⁸ Upon their return to Greece, the family ended up homelessness, was denied crucial benefits and the two parents could not find employment. According to the findings of the organisations, "refugees still have no

secure and effective access to shelter, food, the labourmarket and healthcare including mental health care. International protection status in Greece cannot guarantee a dignified life for beneficiaries of protection and is no more than protection 'on paper' " (p. 187).

20

" However, as mentioned in Reception Conditions: Access to the Labour Market, the current context of financial crisis, high unemployment rates and further obstacles that might be posed by competition with Greek-speaking employees, prevent the integration of beneficiaries into the labour market. Third-country nationals remain over-represented on the relevant unemployment statistical data. Similar to asylum seekers, beneficiaries of international protection face obstacles in the issuance of Tax Registration Number (AFM), which hinder their access to the labour market and registration with the Unemployment Office of OAED. " (p. 187-188).

" Not all beneficiaries have access to social rights and welfare benefits. In practice, difficulties in access to rights stem from bureaucratic barriers, which make no provision to accommodate the inability of beneficiaries to submit certain documents such as family status documents, birth certificates or diplomas, or even the refusal of civil servants to grant them the benefits provided, contrary to the principle of equal treatment as provided by Greek and EU law. " (p. 189)

" Disability benefits: Beneficiaries of international protection with disabilities also face great difficulties in their efforts to access welfare benefits. First they have to be examined by the Disability Accreditation Centre to assess whether their disability is at a level above 67%, in order to be eligible for the Severe Disability Allowance. Even if this is successfully done, there are often significant delays in the procedure. " (p. 189)

" (...) There is no provision of state social support for vulnerable cases of beneficiaries such as victims of torture. (...) " (p. 190)

" Free access to health care for beneficiaries of international protection is provided under L 4368/2016. As mentioned in Reception Conditions: Health Care, in spite the favourable legal framework, actual access to health care services is hindered in practice by significant shortages of resources and capacity for both foreigners and the local population, as a result of the austerity policies followed in Greece, as well as the lack of adequate cultural mediators. The public health sector, which has been severely affected by successive austerity measures, is under extreme pressure and lacks the capacity to cover all the needs for health care services, be it of the local population or of migrants. Moreover, access to health is also impeded by obstacles with regard to the issuance of a Social Security Number (AMKA) " (p. 190).

• Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, 30 juni 2017, <http://bit.ly/2FkN0i9>

" The current living conditions of beneficiaries of international protection in Greece are alarm ing, as beneficiaries do not only suffer from the lack of integration prospects into Greek society, but they are often faced with inadequate living conditions and humanitarian standards, a precarious socio-economic situation, and even have problems in securing their very existence.

Such a situation undermines the effectiveness of the provided protection in line with The 1951 Refugee Convention and European law. (...) " (p. 2)

" They are left to survive by their own means without any financial or social support or any further targeted integration measures. Equal access to social rights as Greek nationals is in practice not secured by the Greek State (and sometimes not even foreseen by law). Most of them are not properly informed on their rights and obligations. In many cases they face serious restrictions by law and practice to access social benefits and encounter severe difficulties in effectively accessing the health and education system. In an official information document distributed by the Greek Asylum Service beneficiaries of international protection are informed that the state cannot offer them shelter, nor can it guarantee social benefits or access to the labor market. " (p. 3)

" The situation is getting worse for the many vulnerable groups, such as children, the elderly, people suffering from health problems, families, and others in need of protection. Living under such conditions, the beneficiaries of international protection are easily targeted and suffer from security problems, violence (in particular gender-based violence against women and children), exploitation and racist attacks. " (p. 5)

" In practice though, Greece has not established an integration plan or strategy for beneficiaries, especially for the newly-arrived who need assistance in making a start. As a consequence, dignified survival and further integration are not guaranteed. There is no financial and social assistance to guarantee a decent standard of living or sufficient food and housing for those in need. " (p. II)

" RSA has documented many cases where beneficiaries had no proper information regarding their rights and obligations upon recognition. The information provided by the Asylum Service is only very general and limited. Public sector information on Greek nationals ' social rights and public services (written, oral

or via the internet) is provided only in Greek language. The only way to obtain information is through some NGOs. The vast majority of beneficiaries met by RSA (mainly people who had newly arrived) were not aware of their basic rights (i.e. free access to public health, right for family reunification within three months for refugees, social allowances) and obligations (such as obtaining a tax number, submitting an annual tax declaration and residence declaration). " (p. II)

" In practice no state-run accommodation places are earmarked for beneficiaries of international protection, not even for vulnerable individuals, and no rent subsidies, loans or other forms of financial support for accommodation are provided. " (p. 13)

" (...) Beneficiaries of international protection returned to Greece by other EU countries, persons who live outside the temporary camps and accommodation scheme as well as those recognized before 2015 are not provided with neither accommodation nor cash cards. RSA has encountered cases where refugees (even single women with children) who had been granted refugee status during their stay in camps with deplorable living conditions (such as the Elliniko camp in the Attika region) were subsequently neither given proper reception conditions nor support for starting out as beneficiaries. They are simply left to survive without any prospects for the future. " (p. 14)

Consequently, beneficiaries of international protection in need of shelter who lack the financial resources to rent a house remain homeless or live in abandoned places or overcrowded apartments under deplorable conditions, often without access to electricity, toilets or running water. Some end up living in the streets, others are in constant danger of eviction. No alternatives are provided to them and no prospects for the future. Many survive only due to the help and support of others. " (p. 15)

" RSA has also monitored a number of cases of beneficiaries of international protection who were sent back by other EU countries and upon their return to Greece had to sleep in the streets in desperation, without any access to food, water and sanitary facilities. Upon their arrival at the airport no support was given to them, nor any information provided to them, irrespective of their vulnerability. They were left to survive by their own means. " " However, structural deficiencies (such as the lack of available information and qualified interpreters and cultural mediators) and the impact of the financial crisis on the health system (lack of funds for medicines, technical equipment, material and a lack of professional staff, long waiting lists and increase of co-payments) complicate the access of beneficiaries to health care.

UNHCR records that: "Health professionals are not correctly informed on asylum seekers' and refugees' rights and documentation and they often refuse to treat them or refer them to specialists. There are many problems and complaints about insufficient provision of medicines.

The lack of interpreters in hospitals and health services complicates the situation. "

" In its recent concluding observations on the second periodic report for Greece, the Committee on Economic, Social and Cultural rights noted that refugees, asylum seekers and undocumented migrants continue to encounter difficulties in gaining access to healthcare facilities, goods, services and information and expressed its concerns about the severe impact of the financial crisis on the health system, especially on the mental health sector. " (p. 18)

" Persons with disabilities also face great difficulties in their efforts to access welfare benefits.

First they have to be seen by the Disability Accreditation Centre to assess if their disability is at a level above 67% and then there are often still significant delays in the procedure. Refugees often cannot afford to pay the necessary fees, and there are many problems and complaints about insufficient provision of medicines. " (p. 19)

" In practice, however, access to work for beneficiaries is almost impossible, since beneficiaries do not possess the same prerequisites as Greek citizens, such as language skills, social networks, geographic and cultural knowledge, psychological condition, and no national strategy or targeted measures or programs helping with employment and accessing the labour market are put in place by the responsible Greek authorities. Additionally, no mechanism to assess previous professional skills and qualifications exist, resulting in further barriers to access to work or to vocational training programs. Problems are compounded by the economic crisis and the high unemployment rate in Greece (which currently on March 2017 runs at over 23,5 %^{53F54}), which means that prospects for finding work are dire - especially for newcomers. " (p. 20-21)

• Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece, Update, 30 August 2018, <https://rsaegean.org/en/legal-note-on-the-living-conditions-of-beneficiaries-of-international-protection-in-greece-update/>

"In practice, refugees still have no secure access to shelter, food, medical and psychological treatment, or to the labour market. It is still the case that protection for recognized refugees in Greece exists only on paper ". (p. 3).

"RSA/ PRO ASYL is not aware of any case of a returnee beneficiary of international protection who, upon arrival, has been provided by the competent authorities with an apartment under the UNHCR scheme or has been officially referred to a refugee site in the Attiki region or elsewhere in the mainland.

Furthermore no returned refugee has received information about accommodation or has been granted a cash allowance ". (p. 4).

"On the contrary: RSA/PRO ASYL follows up on such cases of returnees from other European countries to Greece (Athens) and documents their life as homeless or under substandard conditions in squats in Athens or in abandoned buildings without access to electricity or water", (p 4-5).

"Regarding the existing shelters for homeless people in Athens, which are supposed to give temporary shelter to returnees with international protection (for a few days to up to three months or, exceptionally, for more time):

(...) All the shelters had restricted capacities. At the time of our research they were either full or had pending waiting lists of people to be accommodated. In general, all the existing shelters do not provide interpretation services and do not accommodate people who cannot speak Greek or English, (p. 6-7).

"RSA/PRO ASYL conclude that in case of their return, beneficiaries of international protection (if they do not have private support), will face a real risk of living in the streets. It is clear that the existing temporary shelters have restricted capacity and that there is no provision for homeless refugees who do not communicate in Greek or English. During the period of our research, it would have been impossible for recognized refugees to be accommodated, even temporarily". (p. 7).

"Limited access to and conditions of public mental health institutions are of "a particular problem ", as UNHCR highlights. Beneficiaries of international protection with mental health problems face accommodation problems and a lack of appropriate mental health care ". P. 8).

Dat uit bovenstaande uiteenzetting eens te meer duidelijk wordt dat blijkt dat verzoeker een reële kans heeft om onderworpen te worden aan onmenselijke of ontorende behandelingen indien hij terugkeert naar Griekenland mits in de praktijk de toegang tot de arbeidsmarkt niet bestaat voor erkende vluchtelingen, noch recht zal hebben op psychologische zorg en geen hulp zal krijgen van de Griekse autoriteiten om zich correct te vestigen.

Daar verwerende partij op basis van het door haar gevoerde onderzoek, naar een risico op mensonterende en vernederende behandelingen in Griekenland, tot het besluit komt dat er geen sprake is van een reëel risico, kan verzoeker niet anders dan besluiten dat het gevoerde onderzoek onvoldoende was. Dat uit bovenstaande uiteenzetting immers duidelijk blijkt dat er wel degelijk een risico op schending van artikel 3 EVRM bestaat.

9.2.2 Psychologisch attest

De heer Omer heeft tal van traumatische gebeurtenissen ervaren, zowel in zijn land van herkomst, alsook in Griekenland. Hoewel hij getracht heeft psychologische hulp te vinden in Griekenland, werd hem geen enkele psychologische steun aangeboden. Gelet onder andere op de gebreken in het Grieks gezondheidssysteem, besloot verzoeker om Griekenland te ontvluchten alwaar hij in België medische bijstand vond.

De heer Omer heeft weldegelijk een aanvraag gedaan voor psychologische begeleiding zoals blijkt uit stuk 3.

Dat hiermee zijn kwetsbaarheid wordt aangetoond, alsook dat verzoeker nood heeft aan een langdurige psychologische ondersteuning mits hij traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt. Dat gelet op de huidige situatie in Griekenland en de talrijke belemmeringen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg (zie supra), verzoeker niet in de mogelijkheid zal verkeren om verder psychologisch ondersteund te worden in geval van terugkeer naar Griekenland. Derhalve dient aan verzoeker op basis van bovenstaande informatie minstens internationale bescherming toegekend te worden op basis van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, juncto artikel 3 EVRM, minstens dat verzoeker opnieuw gehoord dient te worden rekening houdend met de kwetsbare positie waarin verzoeker zich bevindt. Dat er tevens voldoende gewicht aan het voorgelegde medische document gegeven dient te worden teneinde aan een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te kunnen voldoen.

Conclusie

Uit deze uiteenzetting blijkt dat verwerende partij manifest nagelaten heeft de asielaanvraag van verzoeker voldoende diepgaand en rigoureuus te onderzoeken.

Dat verzoekende partij voldoende informatie heeft gevoegd, waaruit kan blijken dat een terugkeer naar Griekenland voor hem een reëel risico inhoudt om onderworpen te worden aan onmenselijke behandeling en hij derhalve om deze redenen internationale bescherming dient te verkrijgen.

Verwerende partij schendt met de bestreden beslissing derhalve artikel 3 EVRM.

Verzoeker vraagt Uw Raad dan ook dit dossier aan een grondige controle te willen onderwerpen, dan wel het dossier terug te sturen naar het CGVS teneinde de nodige onderzoeken uit te voeren.

Gelet op het Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Pari. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51K2479/001, 94, dat stelt dat Uw Raad geen onderzoeksbevoegdheden heeft, en zich slechts mag uitspreken omtrent de aanwezige stukken in het rechtsplegingsdossier, verzoekt de heer Thabit dat, indien Uw Raad niet meteen over te kunnen gaan tot het nemen van een gunstige beslissing, Uw Raad het dossier minstens dient terug te verwijzen naar

verwerende partij teneinde bijkomende onderzoeksdaten te stellen de bewijskracht van het psychologisch attest en de kwetsbaarheid van verzoeker.

Om de bescherming van een schending van artikel 3 van het EVRM te waarborgen, is het aan de verdragsluitende partijen om een individueel en nauwkeurig onderzoek te verrichten naar de achtergrond en het profiel van verzoeker, de door verzoeker gestelde klachten en de beschikbare landeninformatie. Dit conform artikel 4, §3 van de Kwalificatierichtlijn; artikel 10 van de Procedurerichtlijn.

Uit het artikel 3 van het EVRM en uit de door het Hof in haar rechtspraak vastgelegde beginselen volgt dus dat de nationale autoriteiten zo rigoureus mogelijk moeten zijn om de klachten in het kader van artikel 3 van het verdrag te controleren, dit teneinde de effectiviteit van de asielprocedure te kunnen waarborgen. Dat nergens uit blijkt dat dit in voorliggend dossier daadwerkelijk gebeurde.

Verwerende partij liet derhalve na een deugdelijk en rigoureus onderzoek te voeren naar de grieven van verzoeker. Hiermee schendt zij de rechten van verzoeker zoals vervat in het artikel 3 EVRM en artikel 4, §3 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 10 van de Procedurerichtlijn."

Via een aanvullende nota voegt verzoeker nog een attest van 6 januari 2020 van een psycholoog en betoogt hij dat dit een bijkomend en uitgebreider medisch rapport is waaruit blijkt dat hij lijdt aan een PTSS en dat een langdurige medische behandeling zich opdringt. Hij verwijst naar de attesteringen van de psycholoog. Hij besluit dat hij geen medische begeleiding zal kunnen krijgen in Griekenland waardoor een schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer niet kan worden uitgesloten.

Via een tweede aanvullende nota voegt verzoeker nogmaals het hoger vermeld attest van 6 januari 2020 en een medisch attest van 17 februari 2020 alsook diverse landeninformatie.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft inzake beslissingen van de commissaris-generaal de volheid van bevoegdheid. Het geschil wordt in zijn geheel met alle juridische en feitelijke vragen aanhangig gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Hij dient niet op elk argument aangevoerd door de partijen in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard omdat (i) hij geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland, en (ii) zijn basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en zijn levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de

uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

2.4.1. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker in Griekenland de vluchtelingenstatus heeft verkregen op 27 mei 2019. Op 4 juni 2019 ontving verzoeker als begunstigde van internationale bescherming een verblijfsvergunning geldig tot 3 juni 2022. Verzoeker betwist ook niet de vluchtelingenstatus in Griekenland gekregen te hebben. Er blijkt evenmin dat verzoeker deze status niet meer zou hebben. In dit verband stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).”

2.4.2. In het licht van het EU-acquis, het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals van het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van vluchtelingen in acht nemen, geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of die de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken. Hieruit volgt een vermoeden dat verzoeker, die internationale bescherming geniet in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat verzoeker er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan de status van verzoeker een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen; dat de levensstandaard van verzoeker er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend; en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU-lidstaat verleend werd, in casu Griekenland, te weerleggen. Dit kan verzoeker slechts door concreet aan te tonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Die drempel wordt dus niet

bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 90 e.v.).

Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen.

2.4.3. In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u Griekenland heeft verlaten omwille van de moeilijke leefomstandigheden in het kamp en omwille van het gebrek aan medische en psychologische zorg en ondersteuning. U vond geen werk en kon er geen opleiding volgen. Er werd u eveneens verteld dat u uw gezin niet kon laten overkomen.

Vooreerst moet opgemerkt worden, dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming heeft tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming verkregen in Griekenland. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft uw verklaring dat er in Griekenland werd gezegd dat het onmogelijk was om gezinshereniging uit te voeren (CGVS p. 11) dient te worden opgemerkt dat deze problemen buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming vallen. Er dient verder opgemerkt te worden dat uw gezin overeenkomstig de nationale Griekse procedures een verblijfstitel dient te bekomen en dat het een land toekomt om zelf te bepalen aan welke voorwaarden moet voldaan zijn opdat jullie een gezinshereniging kunnen aangaan.

U klaagt ook de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland aan. Het gegeven dat in het kamp waar u verbleef u met meerderen in een tent, kamer of container diende te slapen op een karton, dat er vaak gevechten in het kamp waren en de hygiënische omstandigheden te wensen overliet, dat u geen werk vond en er geen opleiding kon volgen, zijn onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd.

Ook kan in uw relaas geen aanwijzing van een intentionele bedreiging van uw vrijheid, uw leven of uw fysieke integriteit door de Griekse autoriteiten of door derden worden gevonden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u slechts twee dagen in Athene, op het vasteland bij de smokkelaar heeft doorgebracht toen u op doorreis was naar België. U verklaarde dat u tijdens één van deze twee dagen om werk ging

zoeken omdat u zakgeld wou. U ging bij twee a drie cafés langs (CGVS p. 7). U informeerde zich louter bij andere verzoekers tot internationale bescherming over opvangmogelijkheden, maar verklaarde niet geïnformeerd te zijn over andere opvangmogelijkheden in vb. Athene (CGVS p. 11).

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat u in Griekenland, nadat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend en nadat u van Lesbos naar het Griekse vasteland ging, basisvoorzieningen zoals inkomen of onderwijs werd ontzegd of dat deze voorzieningen niet beschikbaar zouden zijn voor personen met een internationale beschermingsstatus.

Gezien u slechts twee dagen in Athene bleef – bij de smokkelaar, tijdens uw doorreis naar België – kan u bezwaarlijk aantonen dat u als persoon met een internationale beschermingsstatus op het vasteland voldoende inspanningen heeft geleverd om de rechten die met deze status gepaard gaan te doen gelden.

U verklaarde dat u in Griekenland geen medische hulp kreeg. Waar u tijdens uw gehoor op de DVZ nog verklaarde dat de medische zorgen niet goed zijn, maar u wel crème en medicatie kreeg (DVZ verklaringen nr. 33), verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS dat u niet geholpen werd in het gratis ziekenhuis, verbonden aan jullie kamp Griekenland, dat u niet onderzocht werd en soms een tablet kreeg dat vermoedelijk een pijnstiller was, dat medicatie zelf aangekocht diende te worden in de apotheek en u hiervoor geen financiële middelen had. U zou verscheidene keren een psycholoog hebben gevraagd maar zou niet zijn geholpen (CGVS p. 8, 9, 10). In verband met deze medische en psychische problemen, dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat u geprobeerd heeft elders medische verzorging te krijgen noch dat u uw gebrek aan medische zorgen heeft aangekaart (CGVS p. 9-10). Op basis van deze vaststellingen kan u dan ook niet aantonen dat het voor u onmogelijk was om in Griekenland de nodige medische zorgen en opvolging te krijgen.

Uw advocaat legt een brief voor met daarin verwijzingen naar de nationale en Europese asielwetgeving, geduid aan de hand van voorbeelden en arresten. In verband met de verwijzing naar arrest 207875 waar de RVV de beslissing van het CGVS vernietigde omdat niet aangetoond werd dat subsidiaire beschermingsstatus die verzoeker werd toegekend nog actueel was in Spanje dient opgemerkt te worden dat dit arrest geen precedentwaarde heeft.

Verder worden enkele voorbeelden gegeven van beslissingen genomen door het CGVS, die vernietigd werden door de CCE of de RVV onder andere op basis van ernstige psychische problemen. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld en dat uw persoonlijke situatie niet dezelfde is dan degene beschreven in de arresten. U slaagt er evenmin in aan te tonen dat u een bijzondere kwetsbaarheid zou hebben die ervoor zou zorgen dat u bij een terugkeer naar Griekenland terecht zou kunnen komen in een situatie die gelijk gesteld kan worden aan een schending van artikel 3 EVRM. De loutere verklaring dat u nachtmerries zou hebben omwille van vechtpartijen waarvan u getuige was in het kamp in Moria is hiervoor niet voldoende.

Via mail stuurde uw advocate een brief door van Fedasil waarin staat dat een verzoek tot psychologische hulp werd gedaan binnen de medische dienst van het centrum van Mouscron en dat een consultatie zou plaatsvinden in januari 2020. Het loutere feit dat u aangegeven heeft met een psycholoog te willen spreken, zegt echter niets over de aard of ernst van eventuele psychologische problemen. Daarenboven dient gewezen te worden op het feit dat u reeds sinds eind juli 2019 in België bent en er – indien u ernstige psychologische problemen zou hebben die een terugkeer naar Griekenland in de weg zouden kunnen staan – van u verwacht kan worden dat u reeds eerder hulp zou hebben gezocht (al dan niet via het centrum of een advocaat) en dat u deze psychologische problemen ten tijde van uw gehoor op het CGVS zou kunnen staven aan de hand van medische documenten. U slaagt hier echter niet in.

In verband met de informatie die door uw advocaat werd aangebracht omtrent erkende vluchtelingen in Griekenland (die al dan niet naar Griekenland terugkeerden na een verzoek elders in Europa te hebben ingediend) en die uitgebreid de problemen aankaart wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt, gezondheidszorg, educatie, het tekort aan opvang en de beperkte financiële ondersteuning door de overheid, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet ontkent dat de situatie voor erkende vluchtelingen in Griekenland problematisch kan zijn. Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter eveneens dat er in Athene verschillende NGO's bestaan die vluchtelingen helpen met huisvesting, voedsel, educatie, legaal advies,... Op basis van de door u afgelegde verklaringen (cfr. supra) kan echter niet besloten worden dat u na een terugkeer naar

Griekenland niet in staat zou zijn uw rechten daar (op gratis medische hulp, op familiehereniging, op sociale uitkeringen,...) te doen gelden noch dat u geen beroep zou kunnen doen op de aangeboden hulp. U kan evenmin aantonen dat u na een terugkeer naar Griekenland terecht zou komen in een situatie die gelijk gesteld kan worden aan een schending van artikel 3 EVRM.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.”

Gelet op voorgaande kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij in het verzoekschrift stelt dat er geen deugdelijk onderzoek van zijn zaak is gebeurd. Verzoeker slaagt er evenmin in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten, nu hij slechts zijn verklaringen herhaalt en algemene landeninformatie aanhaalt met betrekking tot toegang voor huisvesting, de arbeidsmarkt, integratie, onderwijs, sociale voorzieningen en gezondheidszorg, en de frequentie van haatmisdrijven en racisme tegen in Griekenland erkende vluchtelingen. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift en de aanvullende nota's worden aangehaald, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de hierna volgende vaststellingen over verzoekers persoonlijke omstandigheden.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij – nadat hij de vluchtelingenstatus in Griekenland had verkregen – vertrokken is uit het kamp Moria met de bedoeling Griekenland te verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 7, Verklaring DVZ, punt 33). Verzoeker stelde verder maar twee dagen in Athene te hebben verbleven (gehoorverslag CGVS, p. 6). Verder blijkt dat verzoeker in Athene niet bij officiële instanties of ngo's geïnformeerd heeft naar opvangmogelijkheden (gehoorverslag CGVS, p. 11). Tijdens de twee dagen in Athene is verzoeker voorts slechts bij twee à drie cafés langs geweest om werk te zoeken voor wat zakgeld (gehoorverslag CGVS, p 11).

Gelet op voorgaande vaststellingen kan de Raad verweerder volgen waar deze stelt dat verzoeker, nadat hem de vluchtelingenstatus werd toegekend en nadat hij naar het Griekse vasteland ging, onvoldoende inspanningen heeft geleverd om de rechten die met zijn status gepaard gaan te doen gelden. Verzoeker toont met zijn relaas geenszins aan dat hem basisvoorzieningen zoals inkomen of onderwijs werden ontzegd of dat deze voorzieningen niet beschikbaar zouden zijn voor personen met een internationale beschermingsstatus.

Verder blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij enkel in het kamp getracht heeft medische hulp te zoeken omdat enkel daar een gratis ziekenhuis is (gehoorverslag CGVS, p. 9). De Raad kan de verweerder dan ook volgen in zijn pertinente vaststelling dat verzoeker niet getracht heeft elders medische verzorging te krijgen. In die optiek maakt verzoeker niet aannemelijk dat het voor hem onmogelijk was in Griekenland de nodige medische zorgen en opvolging te krijgen.

Zoals de verweerder ook pertinent motiveert blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier “CONTACT INFORMATION – NGO's HELPING REFUGEES AND MIGRANTS IN GREECE”, *Last updated: May 2019*) dat er in Athene verschillende ngo's actief zijn die vluchtelingen helpen met huisvesting, voedsel, educatie, legaal advies,... Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij na terugkeer naar Griekenland niet in staat zou zijn zijn rechten aldaar te doen gelden noch dat hij geen beroep zou kunnen doen op de aangeboden hulp.

Verzoeker betoogt wel in zijn laatste aanvullende nota dat voormelde informatie achterhaald is, maar de Raad leest in de door de verzoeker verschaft informatie niet dat er in Athene geen ngo's meer actief zouden zijn die vluchtelingen helpen. Bovendien blijkt dat de verzoeker een selectieve lezing doet van de informatie die hij de Raad voorlegt. Zo verwijst hij naar “*UNHCR Comments on the Law on “International Protection and Other Provisions”* van februari 2020 maar uit lezing hiervan blijkt dat, wat betreft personen die reeds internationale bescherming genieten, op pagina 22/23 gesteld wordt dat de bepaling die stelt dat alle personen met een status de open opvangplaats na zes maanden moeten

verlaten niet geldt voor ESTIA accommodatie wanneer het gaat om kwetsbare gevallen of kinderen die naar school gaan. Verder wordt ook op het mechanisme gewezen dat ervoor zorgt dat mensen die het opvangcentrum moeten verlaten tijdig worden ingelicht en begeleid worden door IOM (Helios-programma). Door het feit dat tegen eind april 2020 mogelijks een groot aantal de open opvangcentra moeten verlaten wordt dit systeem wel onder druk gesteld en kan het leiden tot dakloosheid. Het UNHCR raadt daarom aan dat het Helios-programma hieraan wordt aangepast. Er wordt evenwel nergens gesteld dat er een structureel probleem is qua opvang of ondersteuning. De verwijzing naar pagina 3 van het Amnesty Rapport Greece 2019 inzake de toegang tot opvang moet ook in dit licht gelezen worden. Ook waar er op problemen gewezen wordt inzake de toegang tot gezondheidszorg blijkt dat er gesteld wordt dat het gaat om lange wachttijden of hoge kosten. Er wordt echter niet gesteld dat iemand die dringende medische zorgen nodig heeft geen toegang heeft tot de gezondheidszorg.

Het AIDA-rapport waarnaar verzoeker verwijst laat evenmin op lezing ervan anderszins besluiten.

Ook waar verzoeker wijst op het rapport *“EXPERT COUNCIL ON NGO LAW; USING CRIMINAL LAW TO RESTRICT THE WORK OF NGOS SUPPORTING REFUGEES AND OTHER MIGRANTS IN COUNCIL OF EUROPE MEMBER STATES”* van december 2019 kan de Raad op algehele lezing niet vaststellen dat in Griekenland het voor ngo's onmogelijk wordt gemaakt om hulp te bieden aan personen die internationale bescherming aldaar genieten. Het strafbaar stellen van bepaalde handelingen heeft eerder te maken met situaties inzake illegale migranten. Het loutere gegeven voorts dat ngo's zich moeten registreren en aan bepaalde voorwaarden moeten voldoen houdt evenmin in dat ngo's in de onmogelijkheid worden gesteld in Griekenland operationeel te zijn. Dit kan evenmin afgeleid worden uit het ECRE-rapport *“Greece, Chaotic Resumption of Procedures, Hundreds of Children Detained, Crack-down on NGO's, New Evidence of Push-Backs to Turkey”* van 22 mei 2020. Uit deze informatie kan enkel blijken dat er nieuwe regels zijn ivm registratie en certificering voor ngo's maar hieruit blijkt niet dat het voor ngo's onmogelijk is geworden te werken in Griekenland. Verder blijkt niet dat de overige informatie in dit rapport betrekking heeft op de situatie van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland.

Uit het rapport *“RSA; Lack of effective integration policy exposes refugees in Greece to homelessness and destitution, while returns from European countries continue”* van 4 juni 2020 kan evenmin geconcludeerd worden dat er sprake is van structurele tekortkomingen zoals hoger gedefinieerd. De Raad benadrukt daarbij dat er geenszins ontkend wordt dat er in Griekenland problemen zijn maar verzoeker toont geenszins aan dat hij bij terugkeer naar Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Zoals duidelijk naar voren is gekomen uit zijn relaas heeft hij vrijwel onmiddellijk nadat hij zijn status verkregen heeft Griekenland verlaten en heeft hij geen ernstige pogingen ondernomen om aldaar zijn leven op te bouwen en aanspraak te maken op de rechten die hem toekomen als persoon met internationale bescherming.

Het gegeven dat een Syrisch gezin een rechtszaak bij het EHRM heeft aangespannen, doet evenmin besluiten dat verzoeker bij terugkeer naar Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal belanden.

Aangaande het betoog van verzoeker voorts over zijn kwetsbare profiel is het -zoals de verweerder ook opmerkt- bovendien opmerkelijk dat verzoeker reeds sinds eind juli 2019 in België verblijft doch op het moment van het gehoor bij het CGVS (11 december 2019) nog steeds zijn psychologische problemen niet kon staven aan de hand van medische documenten. Verder blijkt ook dat verzoeker bij de dienst vreemdelingenzaken nog verklaarde op 21 augustus 2019: *“Ik heb hier geen gezondheidsproblemen want ik ben blij met de Belgen”* (Verklaring DVZ, punt 32). Verzoeker betoogt wel in het verzoekschrift dat tijdens het gehoor door zijn advocaat erop gewezen werd dat hij al maanden om een afspraak bij een psycholoog vraagt maar dat door overbevolking in het centrum hij pas psychologische begeleiding kon krijgen in januari 2020. Dergelijk betoog doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zijn aangehaalde psychische problemen niet kon staven bij het CGVS, en dit ondanks reeds maandenlang verblijf in België. Indien de psychische problemen van verzoeker dermate zwaarwichtig zouden zijn kan immers aangenomen worden dat hij in België sneller zou doorverwezen zijn naar psychologische begeleiding of via dringende medische hulpverlening de benodigde begeleiding zou hebben gevraagd en verkregen.

In tegenstelling voorts tot wat verzoeker in zijn eerste aanvullende nota voorhoudt, heeft hij geen medisch attest voorgelegd aan verweerder zodat hij thans niet kan stellen dat hij nu een *“bijkomend”* en *“uitgebreider”* medisch rapport voorlegt.

Wat betreft het attest van een psycholoog van 6 januari 2020 dat verzoeker thans bijbrengt alsook het medisch attest van 17 februari 2020 waarin gesteld wordt dat medicatie wordt voorgeschreven en een voorstel wordt gedaan tot intensieve medische begeleiding wijst de Raad er verder op dat, in zoverre deze attesten getuigen van een nood aan verdere psychologische/psychiatrische begeleiding, hieruit evenwel niet kan blijken dat verzoeker om die reden onvoldoende bescherming geniet in Griekenland. Verzoeker toont immers niet aan dat zijn mentale toestand in Griekenland niet verder naar behoren kan worden opgevolgd of dat de benodigde begeleiding aldaar faalt of ontoereikend is. Zoals hoger reeds werd aangegeven kan verzoekende partij niet overtuigen waar hij stelde geen medische hulp te kunnen krijgen in Griekenland.

De verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. De Raad wijst er bovendien op dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites wordt beoordeeld.

De stelling dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland zal blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoeker in concreto aantoont dat hij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM. Hoewel de door hem bijgebrachte informatie getuigt van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van personen die internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat hij, wat betreft zijn persoonlijke situatie, mishandelingen heeft ondergaan of riskeert te ondergaan omwille van zijn hoedanigheid als internationaal beschermd. Uit de door hem voorgelegde algemene informatie blijkt immers niet dat elke vluchteling die in Griekenland verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt of er terechtkomt in een situatie die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (cf. HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91).

Verzoeker kan derhalve niet in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Verzoeker toont niet concreet aan dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen.

2.5. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat terecht geconcludeerd wordt dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

2.6. Het door verzoeker aangevoerde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend twintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER